

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/38/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624010278
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5624010278.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 3. júna 2025 prejednal sťažnosť obvineného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3Nt/10/2024 z 5.2.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3Nt/10/2024 zo dňa 5.2.2025.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. z a m i e t a návrh prokurátora na povolenie obnovy konania v trestnej veci A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D., ktorá sa skončila právoplatným uznesením prokurátora, sp. zn. 1Pv 159/22/5505-6 zo dňa 15.7.2022, právoplatným dňa 5.8.2022, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie obvineného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš podľa § 394 ods. 3 Tr. por., s použitím § 400 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania v trestnej veci A. B., ktorá skončila právoplatným uznesením prokurátora o zastavení trestného stíhanie, a zrušil v neprospech obvineného výrok uznesenia Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš č. 1Pv 159/22/5506-6 zo dňa 15.7.2022, právoplatný dňa 5.8.2022, ktorým bolo podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. zastavené trestné stíhanie obvineného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť obvinený. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne, v rozpore so zákonom. Citované výroky napadnutého uznesenia podľa jeho názoru nie sú vecne správne, nakoľko vychádzajú z nesprávneho vyhodnotenia dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia danej veci, navyše sú postavené na vykonaní dokazovania trpiaceho zásadnými vadami, ktoré stavia vydané uznesenie do pozície nezákonnosti. Namietané rozhodnutie súdu prvého stupňa je nutné považovať za nepreskúmateľné, pretože nereaguje na obhajobné tvrdenia obvineného a žiadnym spôsobom sa s nimi nevysporadúva, resp. až neprimerane stručne a nepriliehavo danej právnej a skutkovej situácii v rámci danej trestnej veci. Aj týmto došlo k zásahu do základných práv obvineného, ale aj k nerešpektovaniu imperatívu uvedeného v § 176 ods. 2 Tr. por. Je toho názoru, že v danej veci neboli v plnom rozsahu uplatnené závery vyslovené Ústavným súdom SR v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 25/06 z 10.5.2006 (Zbierka náleзов a uznesení ÚS SR 2006. rozhodnutie č. 24/2006) podľa ktorého: Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť

ani to, ako súd dospel k naplneniu podmienok pre aplikáciu § 394 ods. 3 Tr. por., osobitne ako a na základe čoho vlastne dospel k záveru o tom, ktoré skutočnosti sú skôr neznáme a môžu mať vplyv na pôvodné rozhodnutie o zastavení stíhania. Súd v tomto smere doslova dezinterpretuje jasne uvedené obhajobné námietky, keď sa zaoberá nie podstatou obhajobnej argumentácie a konania o obnove, ale predstiera, že dôležitým je moment, kedy sa prokurátor mal dozvedieť o výpovedi z 10.5.2023, čo je úplne irelevantné. Súd hodnotí nejaké zmeny, ale obhajoba sa pýta, na základe čoho, keď v konaní nevykonala žiadny dôkaz v neprospech obvineného a samotnú E. B. ani nevypočul. Súd neodpovedá, ako dospel k záveru, že by bolo namieste podať v pôvodnej veci obžalobu, pričom zašiel tak ďaleko, že sa snaží tvrdiť, že v konaní o obnove konanie neplatia základné zásady trestného konania a že mu je jedno, že osoba svedkyne je nedôveryhodná. Aj v konaní o obnove konania platí zásada zákonnosti, a teda aj aj zásada in dubio pro reo, v zmysle ktorej je potrebné aj prípadné zmeny výpovedí hodnotiť v kontexte toho, či nejde o účelové zmenu a či nejde o výpoveď osamotenú, navyše nehodnoverného svedka meniaceho svoje výpovede na počkanie a ako takú nepostačujúcu na prijatie záveru o vine. Aj na danú povinnosť súd úplne rezignoval. Súd vlastne skutok z 26.4.2022 ani len nevyhodnocuje. Vydané rozhodnutie je právne chybné, ústavne nekonformné a neobsahuje zákonom predpísané obligatórne náležitosti. Takýto prístup nemôže požívať právnu ochranu. Takýto spôsob odôvodnenia uznesenia je neprijateľný a svedčí skôr o absencii logických a právne odôvodnených úvah pri prijatí namietaného uznesenia. Tu je namieste pripomenúť závery uznesenia Krajského súdu

v Bratislave sp. zn. 2Tpo/36/2021, v zmysle ktorého platí: trestné konanie nemá náboženský rozmer, nakoľko nie je založené na viere, ale je založené na dokazovaní. K uvedenému je nutné dodať, že orgány činné v trestnom konaní, ale aj súdy by mali pracovať s dôkazmi a nie s domnienkami, špekuláciami, respektíve s vierou. Z vydaného uznesenia nie je zistiteľné nič, len slepá a nepodložená viera súdu k tvrdeniam nehodnoverného svedka a tiež snaha

záchranu pozície prokuratúry v danej veci, navyše viera opierajúca sa o dohady nemajúce základ v zákonných dôkazoch, resp. neopierajúca sa o žiadne dôkazy. Navyše sa nemožno zbaviť dojmu, že súd prekročil rozsah zákonnej kompetencie súdu byť len nezávislým arbitrom, pričom v danej veci zjavne súd akoby nahrádzal očividnú pasivitu prokuratúry, a to aj pokiaľ ide o absolútne nekvalifikovaný a zákonu nezodpovedajúci, opravovaný návrh na povolenie obnovy konania. Aj tento moment zapadá do rámca dohadu obhajoby, že v danej veci bol podaný návrh na povolenie obnovy konania až potom, čo prokurátor po podaní obžaloby vo veci § 208 Tr. zák. na obvineného bol s najväčšou mierou pravdepodobnosti priamo súdom upozornený na to, že vo veci existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci. V tomto smere späťvzatie obžaloby tento zatiaľ len dohad, ale dostatočne odôvodnený, nakoľko sa núka jedine toto vysvetlenie danej situácie a ani prokuratúra neponúkla inú odpoveď, len dokresľuje až absurdnosť daného konania, pričom je namieste pripomenúť, že konajúci súd sídli na rovnakej adrese ako konajúca prokuratúra. Aj postup súdu v danej veci, keď odmietol návrh obhajoby na výsluch konajúceho sudcu, ktorý konal vo veci podanej obžaloby, a aj konajúceho prokurátora, za účelom, aby sa identifikoval moment záhadného „osvietenia“ prokurátora pri späťvzatí obžaloby, dokazuje, že konanie v danej veci vedené je poznačené vadou nezákonnosti. Tu poukázal na to, že zo spisu je zreteľné, že prokurátor bol predtým preukázateľne mylného názoru, že neexistuje žiadna prekážka res iudicata, čoho potvrdením je jeho komunikácia s orgánmi polície. Za daného stavu je jeho úkon spočívajúci v späťvzatí obžaloby priamo preukazujúci, že muselo dôjsť k ústupu z jeho názorov, čo je nepredstaviteľné bez toho, aby na to dostal odporúčanie od vyššej authority a konal pod hrozbou blamáže na súde v prípade pokračovania konania o takto nezákonne podanej obžalobe. Aj nevykonanie dôkazov v tomto smere preukazuje nezákonnosť postupu súdu

a zásah do práva na obhajobu a prázdnosť vydaného uznesenia z pohľadu aspektu zákonnosti. To, že súd v danej veci rozhodol na základe uplatnenia doslova dvoch metrov, dokazuje aj to, že hoci si súd uvedomoval existenciu prekážky res iudicata, nevyvodil z toho príslušné závery v smere ochrany práv obvineného a právnej konzekvencie pre rozhodnutie v danej veci, pretože ak súd priznal danú vedomosť, bolo jeho povinnosťou ex officio priznať aj druhú stranu tejto mince, a to, že všetky dôkazy vykonávané v novej trestnej veci obvineného kvalifikovanej podľa § 208 Tr. zák. sú nezákonné, nakoľko dôkazy boli vykonávané pred povolením obnovy, a teda vadou nezákonnosti trpí celé pôvodné konanie a všetky úkony

v jeho rámci realizované. Nakoľko právo nemôže stáť na neprávě, súd nebol oprávnený rozhodovať pod vplyvom výsledkom daného konania. Ak by súd hodnotil vykonané dokazovanie objektívne a nestranne, musel by dospieť k záveru, že nedisponuje žiadnym dôkazom, na podklade ktorého by mohol dospieť k záveru o možnosti povoliť obnovu konania. V danej veci prokuratúra nielenže neuniesla dôkazné bremeno svojich tvrdení

a vykonané dokazovanie neumožňuje prijať záver, že by vyšli najavo dôkazy skôr neznáme meniace pomer síl v pôvodnom konaní. Tu je namieste predovšetkým uviesť, že ak by súd hodnotil reálne vykonané dokazovanie, potom by musel priznať, že podmienky na obnovu konania nie sú naplnené a neexistuje nielenže žiadny zákonný dôkaz, ale doslova žiadny dôkaz. V danej veci bol vypočutý len obvinený a jeho matka, ktorí vypovedali spôsobom neumožňujúcim prijať záver o povolení obnovy konania. Proti týmto dôkazom nestojí žiadny protichodný dôkaz, ktorý by ich výpovede čo i len spochybňoval, a prokuratúra dokonca ostala v danej veci nečinná a nenavrhol vykonať žiadny dôkaz. Za daného stavu bolo tak zrejme, že súd nemal podklad, na základe ktorého by chcel prijať záver o nových skutočnostiach či dôkazoch a žiadne nové skutočnosti či dôkazy v tomto konaní ani nevykonali a ani neboli predložené. Súd navyše vo veci nevypočul svedka E. B., pričom v rozpore so zákonom sa doslova fixoval na výpoveď menovanej z 10.5.2023, ktorá bola vykonaná v inom konaní, v inej veci a nezákonne od začiatku, pričom súd nevysvetlil, prečo túto výpoveď hodnotí ako zákonnú, napriek tomu, že obhajoba jej nezákonnosť namietla. Súd nemal právo a ani priestor brať pri danom konaní danú výpoveď z 10.5.2023 za dôkaz, pretože táto výpoveď je nezákonná, navyše nakoľko bola vykonaná v inom konaní než v konaní o obnove konania, potom neboli splnené podmienky na jej čítanie na pojednávaní. Tu poukázal na to, že obhajca obvineného v danom konaní nemal príležitosť a ani možnosť sa na danej výpovedi zúčastniť a klásť menovanej otázke významné z pohľadu obhajoby. Navyše výpoveď z 10.5.2023 bola vykonaná v inej trestnej veci, a to vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., a teda v danej trestnej veci týkajúcej sa nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. je nepoužiteľná. Nakoľko začatie trestného stíhania v danej veci § 208 Tr. zák. a aj vznesenie obvinenia a aj vykonávanie úkonov v tomto trestnom stíhaní je od počiatku nezákonné v dôsledku nerešpektovania prekážky trestného stíhania, nezákonná je aj výpoveď menovanej

z 10.5.2023, a preto táto nemohla byť použitá ani v tomto a ani v inom konaní. Uznesenie o zastavení trestného stíhania z 15.7.2022 bez pochybností vytvára prekážku res iudicata vo vzťahu k trestnému stíhaniu obvineného vedenému pre § 208 Tr. zák. vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. ORP-147/1-VYS-LM-2023, kde menovanému bolo vznesené obvinenie dňa 2.8.2023. Ak sa teda napriek tejto prekážke začalo konať v tej istej veci a pre ten istý skutok, o ktorej platí, že bola právoplatne zastavená, všetky úkony v danej veci od začatia trestného stíhania vo veci zo 4.5.2023 cez vznesenie obvinenia z 2.8.2023 až po výsluch svedkyne E. B. z 10.5.2023, cez podanú obžalobu až po jej späťvzatie, sú nezákonné, pretože nerešpektujú zákon, a to, že v tejto veci sa objektívne konať nemalo a nemohlo. Dozorujúci prokurátor bol povinný zrušiť uznesenie o začatí tohto stíhania a aj uznesenie o vznesení obvinenia, a to už s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. Dané stíhanie teda zo zákona nielenže nemalo byť začaté, ale malo byť zastavené už

v zárodku priamo dozorujúcim prokurátorom, ktorý bol na tento defekt daného konania upozornený listom zástupcu riaditeľa OR PZ Liptovský Mikuláš sp. zn. OR.PZ-LM-KP-16-020/2023. Ak sa tak nestalo, potom je evidentné, že niekto nielenže hrubo ignoroval zákon, ale cielene a vedome zasiahol do práva na obhajobu a dopustil, aby bolo vedené nezákonné konanie, ktoré nemôže viesť k žiadnemu výsledku a musí byť zastavené, resp. obžaloba musí byť súdom odmietnutá v celom rozsahu. Aj na tento moment bol povinný súd prihliadať pri hodnotení podmienok obnovy, nakoľko skutočnosť, že vo veci je vylúčené podanie obžaloby, vylučuje obnovu. Je teda zreteľné, že súd nemal objektívnu možnosť ani čítať danú výpoveď z 10.5.2023 a ani ju brať na zreteľ ani v danom konaní o obnove. Obhajoba už teraz avizuje, že daná vec mierou procesnej neudržateľnosti v postupe dozorujúceho prokurátora indikuje potrebu iniciovania prostriedkov ústavnoprávnej ochrany, pričom je viac než zreteľné, že tvrdohlavý, ale nezákonný právny názor na údajnú neexistenciu prekážky res iudicata vyvoláva tak zásadné zásahy do práva na obhajobu, že aj v očiach nezávislého pozorovateľa musí vzbudiť potrebu polozenia si otázky úrovne odbornej spôsobilosti osôb v postavení údajných garantov zákonnosti „nekonajúcich“ v danej veci. Súdy tu ale nie sú preto, aby podávali takýmto neodborníkom akúkoľvek barličku, resp. ich doslova fatálne zlyhania, akého sú svedkom aj v tejto veci, bagatelizovali, čo sa malo prejavíť aj pri hodnotení daného nekvalifikovaného návrhu na obnovu. Pripomenul, že už na prvom pojednávaní v danej veci obhajoba vyzvala verejne prokuratúru, aby v druhej trestnej veci § 208 Tr. zák. zjedнала nápravu a zastavila dané nezákonne vedené trestné stíhanie, čo sa doteraz nestalo, v dôsledku čoho zásahy do práva na obhajobu zmohutneli a je nemožné sa zbaviť dojmu, že postup orgánov prokuratúry evokuje podozrenie zo sabotovania právneho štátu a ignorácie jeho základných právnych pilierov. Samotný návrh na obnovu podaný v danej veci neobsahuje predpísané náležitosti, pričom súd nie je oprávnený v tomto smere akýmkoľvek spôsobom pomáhať obžalobe a reparovať procesne neudržateľný návrh prokuratúry. Z návrhu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by dovoľovali sprítomniť reálne dôvody na povolenie obnovy vyššie uvedeného trestného konania. Podaný návrh na povolenie obnovy

konania sleduje zákonom nechránený záujem prokuratúry za cenu nadužívania inštitútu obnovy konania reparovať zásadné pochybenie, ktorého sa prokuratúra dopustila tým, že dovolila, aby voči obvinenému bolo nezákonne pod sp. zn. ORP-147/1-VYS-LM-2023 vedené trestné stíhanie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., ktoré bolo dokonca zavŕšené podaním obžaloby na obvineného sp. zn.

I Pv 155/2023/5505, ktorá bola z Okresného súdu Liptovský Mikuláš vzatá späť dňa 8.3.2024. Celé trestné stíhanie v danej trestnej veci sa viedlo nezákonne, a to v dôsledku tej okolnosti, že jeho predmetom bol právne totožný skutok, o ktorom sa vyššie uvedeným spôsobom zastavilo trestné stíhanie obvineného. Je evidentné že dozorujúci prokurátor, ktorého navrhovali vypočuť v tomto konaní, ktorý napriek tomuto listu a písomnému upozorneniu obvyčajného policajta, bez akéhokoľvek odôvodnenia a bez prijateľného vysvetlenia dal pokyn v podstate na vznesenie obvinenia obvinenému, nehľadiac na danú procesnú prekážku takéhoto postupu. Z listu dozorujúceho prokurátora č. 1Pv 159/55/5505 z 5.4.2023 je zrejma neúcta k základným zásadám trestného konania a aj hrubé ignorovanie takej elementárnej právnej problematiky, akou je teória totožnosti skutku, ktorý je zachovaný totožnosťou čo i len časti konania alebo totožnosťou následku. Je zrejme, že obnova konania v danej veci bola iniciovaná len preto, aby prokuratúra opravila svoj zásadný a nereparovateľný právny lapsus, avšak táto okolnosť nemôže byť podľa ustálenej judikatúry dôvodom na povolenie obnovy konania a už preto súd bol povinný návrh na obnovu zamietnuť. Rovnako tak nemôže byť dôvodom obnovy to, že vec bola v pôvodnom konaní nesprávne kvalifikovaná len ako

§ 360 Tr. zák. a nie ako § 208 Tr. zák. Z návrhu prokuratúry nevyplývajú žiadne nové dôkazy a ani žiadne nové skutočnosti, pričom ani súd nezistil žiadne nové dôkazy a ani skutočnosti, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skôr známymi okolnosťami mohli viesť k záveru, že dôvody na zastavenie pôvodného trestného stíhania tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu. Týmto sa konajúci súd ani len vo svojom uznesení nezaoberal

a splnenie týchto podmienok pre obnovu ani nehodnotil. Ak by to učinil, musel by sa dôsledne zaoberať pôvodnou trestnou vecou hodnotenou ako nebezpečné vyhrážanie podľa

§ 360 Tr. zák., čo súd opäť kulantne, ale neústavne obišiel, upriamiac pozornosť na novú trestnú vec, čo je nesprávne. Predovšetkým je nutné poukázať na to, že existencia nových skutočností sa skúma z pohľadu pôvodného konania a jeho priebehu. Poukázal na to, že

v pôvodnom konaní pre podozrenie zo spáchania trestného činu podľa § 360 Tr. zák. bol jeho predmetom údajný skutok z 26.4.2022. K údajnému priebehu tohto skutku poškodená vypovedala dňa 27.4.2022 do zápisnice o podaní trestného oznámenia, pričom bola poučená aj o zodpovednosti za uvedenie vedome nepravdivých údajov, pričom opísala, ako sa mal daný skutok stať. Táto výpoveď ku skutku bola teda prokurátorovi známa už v čase zastavenia trestného stíhania. Poškodená následne dňa 4.7.2022 vypovedala tak, že sa priznala k tomu, že obvineného vedome krivo obvinila, a uviedla, že si to celé vymyslela, aj pred touto výpoveďou bola poučená o zodpovednosti za krivú výpoveď. Z uvedeného je zreteľné, že prokurátor poznal tak prvú aj druhú výpoveď svedka a vedel, že poškodená raz opísala údajný trestný skutok a následne ho poprela a priznala sa k tomu, že klamala. V týchto ohľadoch je namieste hodnotiť aj to, či prípadná nová výpoveď poškodenej realizovaná v novej trestnej veci týkajúcej sa § 208 Tr. zák. je novou z pohľadu jej obsahu. Nakoľko prokurátor poznal obsah prvotnej výpovede poškodenej a táto je súčasťou trestného spisu, je zrejme, že ak by aj poškodená chcela opäť tvrdiť to, čo tvrdila dňa 27.4.2022, nešlo by o uvedenie nových skutočností, ale len o zopakovanie toho, čo už raz povedané v pôvodnom konaní jej osobou bolo. Takáto výpoveď poškodenej teda nie je novou výpoveďou a ani novým dôkazom, ktorý by bol skôr neznámym. V uvedených súvislostiach preto absentuje základná hmotnoprávna podmienka povolenia obnovy konania. V danej veci ale navyše absentujú aj ďalšie podmienky obnovy konania. V danej veci ide o úplne inú situáciu, ako bola v prejednávanej veci NS SR č. 4Tost 19/2024, a tieto veci nemožno ani len porovnávať a už vôbec medzi nimi nie je žiadna súvislosť, a preto závery daného judikátu nie sú aplikovateľné na danú vec. Odkaz súdu na toto rozhodnutie je teda doslova mätúci a nemiestny. Hoci súd naznačil, že pre povolenie obnovy hrá zásadnú úlohu predpoklad možnej zmeny pôvodného rozhodnutia (strana 11), ani touto právnou otázkou sa nezaoberal komplexne a ústavne konformným spôsobom. Aj prípadným zopakovaním pôvodnej výpovede poškodenu totižto nevznikne právny stav, ktorý by dovoľoval prijať iné rozhodnutie v danej veci než rozhodnutie

o zastavení trestného stíhania obvineného vo veci § 360 Tr. zák. V prvom rade je namieste poukázať na to, že daná trestná vec sa už v čase vydania uznesenia o zastavení trestného stíhania vyznačovala stavom dôkaznej núdze, keď výpoveď poškodenej nebola podporená žiadnym iným dôkazom. Proti jej výpovedi stojí výpoveď obvineného, ktorý aj v rámci tohto konania poprel spáchanie skutku z 26.2.2022. Vzhľadom k tomu, že bolo preukázaná značná antipatia poškodenej k osobe obvineného, aj s poukazom na výpoveď svedka E. D. D. to, že táto nemala problém po poučení o následkoch krivého obvinenia

hovorí nepravdu pred vyšetrovateľom, je zjavné, že menovaná osoba nie je hodnovernou osobou. Výpovede svedka, ktorý mení svoje výpovede v rámci trestného stíhania, nie je sama osebe postačujúca na to, aby bolo možné len na jej základe založiť výrok odsudzujúceho rozhodnutia. Poškodená je už dnes bez ohľadu na to, kde je pravda, v pozícii, že dôkazná hodnota jej tvrdení je zdevalvovaná do tej miery, že jej osamotená výpoveď nestačí na prijatie výroku o vine. V tomto kontexte potom je zreteľné, že nie je možné očakávať, že by bolo namieste pre daný skutok z 26.4.2022 podať obžalobu. Aj za daného stavu je možné hodnotiť zastavenie daného trestného stíhania opierajúce sa len o meniace sa výpovede poškodenej ako jedine možnú výslednicu tohto konania. Navyše je potrebné poukázať na to, že v danej veci od začiatku boli prítomné aj iné dôvody na zastavenie trestného stíhania, nielen stav dôkaznej núdze. Tu je namieste poukázať na to, že skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo, nie je objektívne spôsobilý vykazovať znaky trestného činu nebezpečného vyhrážania. Podľa jeho opisu slov, ktoré mali byť vyslovené, nie sú vyhrážkou v zmysle § 360 Tr. zák. a navyše obvinený v čase údajného vyslovenia daných slovných spojení na poškodenú ani neútočil

a ani ju neohrozoval a ani nič nedržal v rukách. V označenom slovnom spojení absentuje vyhrážka smrťou, ťažkou ujmom na zdraví či inou ťažkou ujmom a aj v týchto súvislostiach absentuje naplnenie zákonných znakov daného trestného činu. V danom prípade nie sú ani v týchto súvislostiach splnené podmienky na podanie obžaloby a tieto podmienky neboli nikdy v danej veci dané, a to aj poukazom na zásadu ultima ratio a znenie ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal aj na to, že tvrdenia poškodenej o motívoch, prečo dňa 4.7.2022 vypovedala ako vypovedala, nie sú podporené žiadnym dôkazom a v rámci tohto konania nebolo preukázané akékoľvek pôsobenie obvineného na poškodenú pred danou výpoveďou. Navyše v predchádzajúcom konaní poškodená netvrdila, že by bolo na ňu pôsobené v tomto smere, aby uviedla, že si obvinenie vymyslela. Obvinený popiera akékoľvek pôsobenie na poškodenú a v tomto smere panuje aj dnes stav dôkaznej núdze. Vzhľadom na uvedené okolnosti, z ktorých drvivú väčšinu súd ani len nezobral na zreteľ a na ne žiadnym spôsobom nereagoval, je evidentné, že vydané uznesenie je nespravodlivé

a zasahujúce do práva na spravodlivé súdne konanie, a teda neodôvodnené a nezákonné.

S poukazom na súhrn vyššie uvedených skutočností, ako aj s prihliadnutím na neunesenie dôkazného bremena zo strany prokuratúry obhajoba navrhuje, aby Krajský súd v Žiline ako súd sťažnostný napadnuté uznesenie zrušil postupom vymedzeným v ustanovení § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. a súčasne podaný návrh na povolenie obnovy konania zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por., nakoľko v danej veci neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť obvineného A. B. je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 3 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora o zastavení trestného stíhania, právoplatným uznesením prokurátora o podmiennečnom zastavení trestného stíhania alebo o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy prokurátorovi skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie alebo podmiennečné zastavenie tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať

o dohode.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) – existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnoú podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu, konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. v danom prípade odôvodniť záver, že dôvody na zastavenie trestného stíhania tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať o dohode.

Za skutočnosť súdu, resp. prokurátorovi skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu, resp. prokurátorovi skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Treba tiež zdôrazniť, že predložený nový dôkaz musí byť takej kvality, aby súd presvedčil, že je zásadným a prípadne aj ďalšie dôkazy vykonané na jeho základe budú dôvodne viesť k zmene výroku o vine a treste predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia, resp. v danom prípade odôvodnia záver, že dôvody na zastavenie trestného stíhania tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať o dohode. Súčasne musí byť nový dôkaz spôsobilý v súvislostiach s doteraz vykonanými dôkazmi zvrátiť stav dokazovania vo veci.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 3 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosť alebo dôkazy predtým prokurátorovi neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 3 § 394 Tr. por., resp. odôvodniť záver, že dôvody na zastavenie alebo podmiennečné zastavenie tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať o dohode.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia, resp. pre záver, že dôvody na zastavenie trestného stíhania tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať o dohode.

Okresný súd v danom prípade nepostupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si nevytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade obvineného A. B. sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš pod č. 1Pv 159/22/5506-6 proti obvinenému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Výrok o povolení obnovy konania nezodpovedá stavu veci a zákonu.

Treba stručne pripomenúť, že prokurátor žiada povoliť obnovu konania v neprospech obvineného A. B. stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v trestnej veci

vedenej na Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš pod č. 1Pv 159/22/5506-6, v ktorej uznesením zo dňa 15.7.2022, právoplatným dňa 5.8.2022, podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. bolo zastavené trestné stíhanie obvineného, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie, s tým, že úkonmi skráteného vyšetrovania sa obvinenému nepodarilo spáchanie skutku preukázať.

Obvinený A. B. sa mal prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 26.4.2022 v čase asi o 23.45 hod. v chodbe bytu v bytovom dome so súpisné č. XXX v obci C. E., F. C. D., po predchádzajúcej slovnej hádke so svojou manželkou E. B., nar. XX.XX.XXXX, so slovami „veď choď si ľahnúť, dobrú noc, len aby si sa ráno zobudila, ak ja nebudem mať deti, nebudeš ich mať ani ty, o čo sa najviac bojíš, o to najskôr prídeš“, túto chytil rukami za ľavú ruku, otočil ju k sebe a chcel ju udrieť svojím čelom do tváre, ona sa mu však uhla, vytrhla sa mu, chcela sa pred ním zamknúť v spálni, on však strčil nohu medzi dvere, aby ich nemohla zatvoriť, telom sa zaprel do dverí a odtlačil ju, vošiel ku nej do spálne, následne E. B. zobrala mobilný telefón a vytočila tiesňovú linku 158. On keď počul, že telefonuje s policajtom, začal na ňu kričať, že môže ísť do piči aj so žandarmi, že si môže zobrať ich dcéru a aj psa, potom však z bytu ušiel preč, avšak toto jeho agresívne chovanie a vyhrážky vzbudili o jeho manželky dôvodnú obavu o jej zdravie a život.

Prokurátor svojím návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov v neprospech obvineného. Za skutočnosti, ktoré neboli v pôvodnom trestnom konaní známe a z hľadiska podmienok obnovy konania ich preto možno považovať za nové, prokurátor označil zistenia najmä vo vzťahu k tomu, že v pôvodnom konaní poškodená E. B. pod vplyvom obvineného neuviedla skutočnosti tak, ako sa stali, ale zo strachu o svoje deti pred povereným príslušníkom PZ uviedla, že si to vymyslela, s úmyslom, aby obvinenému privodila trestné stíhanie, pretože si myslela, že jej manžel, obvinený, užíva psychotropné látky a súd mu nariadi, aby sa liečil zo závislosti. Za účelom preukázania týchto tvrdení prokurátor pripojil spis č. 1Pv/159/22/5505, spis Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/10/2024, ktorého súčasťou je vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš ČVS: ORP-147/1-VYS-LM-2023, pričom na č.l. 28-32 sa nachádza zápisnica o vypočutí E. B., teraz G..

Zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/10/2024, ktorý prokurátor predložil súdu spolu s návrhom na obnovu konania, vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa PZ OR PZ, OKP, 1. oddelenie vyšetrovania Liptovský Mikuláš, ČVS: ORP-147/1-VYS-LM-2023 zo dňa 4.5.2023 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. E., F. C. D., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých B., od decembra 2021 do júla 2022 v nájomnom byte v obci C. E. H. XXX nepravidelne, niekedy každý večer a niekedy raz do týždňa, väčšinou večer alebo v noci okolo druhej nad ránom, kedy chodil domov a zvonil na zvonček do bytu, následne vošiel dnu do bytu a svojej bývalej manželke E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. A. XXX/XX, I., nadával, že je suka vyjebaná, kurva vyťahaná, potkan vyjebaný a iné nadávky, vždy mu povedala, nech nenadáva, že deti sa potrebujú vyspať do školy, no jeho to nezaujímalo, asi od februára 2022 ju občas škrtil, občas ju v noci, keď prišiel domov, ťahal, za čo chytil, niekedy za nohu, niekedy za ruku a vytiahol ju do kuchyne, potom ju začal kopať do bokov, jeden večer 26.4.2022 na neho zavolala polícia, lebo prišiel domov v noci, začal jej znova nadávať po chodbe v bytovke, kedy mu nechcela ani otvoriť, len odomkla a chcela mu cez šparku povedať, nech je ticho, nech nebudí celú bytovku, on vtedy vopchal nohu do dverí a rozkopol dvere a vošiel dnu, zdrapil ju a ťahal ju do kuchyne a začal jej tam nadávať a pri chladničke ju začal škrtiť, chcela ujsť do spálne, no dobehol ju a zdrapil ju za rameno a chcel jej dať čelovku, no ona sa stihla uhnúť, v ten deň jej zakričal, že ju zajebe za to, že ho udala, viackrát jej predtým aj potom vykrikoval, že tak ako ľudia horia v pekle, oni zhoria zaživa, ešte jej povedal, že o to, čo sa naviac bojí, o to príde a nechá ju na to sa ešte pozerieť, vedel, že sa najviac bojí o svoje deti, raz domov doniesol v noci nejakú pištoľ a ukázal jej nejaké tri náboje, položil ich na stôl aj s tou pištoľou a povedal jej „choď E. si ľahnúť, aby ste sa rána dožili“, taktiež ju bežne bil otvorenou dlaňou po hlave, bývalo to pri tom, ako ju zatiahol do kuchyne, keď prichádzal v noci domov, zakazoval im počúvať hudbu, vravel im, že sú klony, tiež ju škrtil aj za to, že počúvali hudbu, v júli 2022 ju škrtil pri kuchynskej linke, kedy ho definitívne vyhodila z bytu, po rozvode, ešte kým nebola odšťahovaná, stále sa jej vyhrážal, že ich zabije, že si ju raz chytí, už nemohli ísť ani von na bicykle alebo sa hrať, bála sa, že keby ich zbadal von, tak ublíži jej alebo jej deťom. Pre tento skutok, právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., bolo

uznesením vyšetrovateľa PZ OR PZ, OKP Liptovský Mikuláš, ČVS: ORP-147/1-VYS-LM-2023 zo dňa 2.8.2023 vznesené obvinenie A. B..

Skutok zo dňa 26.4.2022 v posudzovanom prípade je možné považovať za súčasť konania právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože je medzi nimi objektívna súvislosť (časová, spôsobom spáchania aj predmetom útoku) a subjektívna súvislosť (jednotiaci zámer páchatel'a). Je nesporným faktom, že čiastkový útok obvineného zo dňa 26.4.2022 bol dvakrát zahrnutý do trestnej činnosti obvineného, pričom o skutku už bolo právoplatne rozhodnuté uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1Pv 159/22/5505-6 zo dňa 15.7.2022, právoplatným dňa 5.8.2022.

Možno súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že spáchanie ďalšieho čiastkového útoku toho istého pokračovacieho trestného činu je novou skutočnosťou zodpovedajúcou ustanoveniu § 394 ods. 1 Tr. por. (podmienky obnovy konania). Ustanovenie § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. (ako jedného z dôvodov neprípustnosti trestného stíhania) je premietnutím čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý už bol právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby za splnenia podmienok totožnosti skutku a totožnosti obvineného. Tú istú osobu pre ten istý skutok možno opätovne trestne stíhať len vtedy, keď predtým vydané právoplatné rozhodnutie bolo v predpísanom konaní zrušené.

V okolnostiach danej veci však neobstojí názor okresného súdu, že je nepochybné, že rozhodnutie podľa § 215 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. (ide o osobu, proti ktorej skoršie stíhanie pre ten istý skutok bolo právoplatne zastavené, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené) by vytvorilo prekážku už rozhodnutej veci (res iudicata) pre konanie vedené za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (pod ČVS: ORP-147/1-VYS-LM-2023) za omnoho závažnejšiu trestnú činnosť, že návrh prokuratúry na povolenie obnovy konania je opodstatnený, pretože boli splnené podmienky obnovy konania v zmysle § 394 a nasl. Tr. por., teda vyšli najavo skutočnosti prokurátorovi skôr neznáme, ktoré môžu same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie trestného stíhania neboli a je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať o dohode.

Ku skutkovým a právnym úvahám súdu prvého stupňa krajský súd zaujal nasledovné odlišné právne a skutkové stanovisko.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotili príslušné orgány (prokurátor, súd) v pôvodnom konaní. V konaní o povolenie obnovy konania teda nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku, resp. v posudzovanom prípade uznesenia prokurátora o zastavení trestného stíhania vydaného v základnom konaní. Účelom obnovy konania je odstránenie nedostatkov skutkového charakteru spočívajúcich najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je postavené právoplatné rozhodnutie. Účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, či sa súd (prokurátor) vyrovnal so všetkými okolnosťami. Obnova konania smeruje k náprave skutkových pochybení, nie k náprave zákonných pochybení.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy, resp. prokurátor rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednania a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne

rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektivnosť súdneho systému.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentom obhajcu obvineného, že obnova konania v danej trestnej veci bola iniciovaná len preto, aby prokuratúra opravila svoju „zásadnú a nereparovateľnú chybu“; podaný návrh na povolenie obnovy konania sleduje zákonom nechránený záujem prokuratúry za cenu nadužívania inštitútu obnovy konania reparať zásadné pochybenie, ktorého sa prokuratúra dopustila tým, že dovoľila, aby voči obvinenému bolo nezákonne pod sp. zn. ORP-147/1-VYS-LM-2023 vedené trestné stíhanie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., ktoré bolo dokonca zavŕšené podaním obžaloby na obvineného sp. zn. 2 Pv 155/2023/5505, ktorá bola z Okresného súdu Liptovský Mikuláš vzatá späť dňa 8. 3. 2024.

Krajský súd zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/10/2024 zistil, že zástupca riaditeľa OR PZ, OKP Liptovský Mikuláš v upovedomení zo dňa 24.3.2023 konštatoval, že na uvedený odbor kriminálnej polície bolo dňa 22.3.2023 doručené trestné oznámenie, označené ako „Trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu“, z ktorého obsahu bolo zistené, že sa má jednať o podozrenie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť A. B., nar. XX.X.XXXX, voči svojej bývalej manželke E. B.. K tomuto boli priložené prílohy a jednou z nich bolo aj trestné oznámenie ČVS: ORP-232/LH-LM-2022 zo dňa 27.4.2022, podané E. B.. Z predmetného spisového materiálu bolo zistené, že na základe uvedeného oznámenia bolo A. B. začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pričom dňa 4.7.2022 bola svedkyňa a poškodená E. B. vypočutá, ktorá pri svojej výpovedi uviedla, že skutok sa nestal, že si všetko vymyslela. Z uvedeného dôvodu bolo trestné stíhanie voči A. B. prokurátorom Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš sp. zn. 1Pv 159/2022/5505 uznesením podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. zastavené a nadobudlo právoplatnosť dňa 5.8.2022. Preštudovaním predmetného trestného oznámenia vyšetrovateľ zistil, že je obsahovo úplne zhodné, totožné s trestným oznámením, podaným aktuálne pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a z toho dôvodu, keďže podané trestné oznámenie neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali začať trestné stíhanie vo veci podľa § 199 Tr. por. alebo začať trestné stíhanie voči konkrétnej osobe, o tomto trestnom oznámení sa už nebude ďalej konať a orgány činné v trestnom konaní sa ním ďalej nebudú zaoberať. Uvedené upovedomenie bolo adresované J. A. J., advokátovi E. B. a Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš.

Zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/10/2024 vyplýva tiež to, že prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš Okresnému riaditeľstvu PZ, odbor kriminálnej polície, k rukám riaditeľa dňa 5.4.2023 pod č. 1Pv/159/22/5505 adresoval pokyn, ktorým prokurátor oznámil, že sa nestotožňuje so stanoviskom OR PZ, OKP Liptovský Mikuláš, že sa jedná o totožné oznámenie, ktoré bolo predmetom rozhodnutia pod

č. 1Pv/159/22/5505 pod ČVS: ORP-232/LH-LM-2022, pretože predmetom tohto rozhodnutia bol skutok z 26.4.2022, kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pričom nimi zaslané trestné oznámenie sa vzťahuje na obdobie prekračujúce dátum 26.4.2022, ktorý sa vzťahoval na jeho rozhodnutie. Z uvedeného dôvodu odstúpil predmetné trestné oznámenie zo dňa 22.3.2023 pre podozrenie z § 208 ods. 1 a nasl. Tr. zák., podané J. A. J., zastupujúcim E. B., s tým, aby rozhodli podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a o spôsobe rozhodnutia informovali aj E. B., resp. jej právneho zástupcu.

V prípade, ak bolo prokurátorom alebo súdom zastavené trestné stíhanie obvineného, právoplatnosťou tohto rozhodnutia vzniká prekážka veci rozhodnutej (prekážka res iudicata), ktorá znemožňuje ďalej viesť trestné stíhanie proti obvinenému pre ten istý skutok. Použitie mimoriadnych opravných prostriedkov nie je v rozpore so zásadou ne bis in idem, ktorá znamená, že nikto nesmie byť pre ten istý skutok trestne stíhaný opätovne, pretože skutočnosti, ktoré odôvodňujú ich použitie, sú také významné, že požiadavka právnej istoty musí pred nimi ustúpiť. Týmito mimoriadnymi prostriedkami môže byť aj obnova konania.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že v prípade rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania je potrebné ku každému prípadu postupovať individuálne a nie paušálne.

Opätovne treba zdôrazniť, že obnova konania smeruje k náprave skutkových pochybení, nie k náprave zákonných pochybení. Pokiaľ prokurátor pokynom zo dňa 5.4.2023 vyšetrovateľovi v podstatnom oznámil, že sa nestotožňuje s jeho názorom, že skutočnosti uvedené v trestnom oznámení zo dňa 27.4.2022 v trestnej veci, v ktorej bolo právoplatne zastavené trestné stíhanie obvineného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., sú obsahovo úplne zhodné s trestným oznámením podaným 22.3.2023 vo veci podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby obvineným, a vyšetrovateľovi prikázal vo veci ďalej konať, porušil ustanovenie § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. v neprospech obvineného, nakoľko začatie trestného stíhania pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v uznesení vyšetrovateľa PZ OR PZ, OKP, 1. oddelenie vyšetrovania Liptovský Mikuláš, ČVS: ORP-147/1-VYS-LM-2023 zo dňa 4.5.2023, bolo v rozpore so zásadou ne bis in idem, že nikto nesmie byť stíhaný opätovne pre ten istý skutok po právoplatnosti rozsudku alebo po právoplatne zastavenom trestnom stíhaní.

Podľa § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmiernosti a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

V začatom trestnom stíhaní na podklade tam uvedeného skutku nemalo byť pokračované a trestné stíhanie malo byť ako neprípustné zastavené. Treba tiež zdôrazniť, že k dôvodu neprípustnosti trestného stíhania prihladajú orgány činné v trestnom konaní a súdy ex offio ihneď, ako sa o ňom dozvedia.

Pokiaľ by súd povolil obnovu konania, ktorá sa skončila právoplatným uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1Pv 159/22/5505-6 zo dňa 15.7.2022, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie obvineného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., umožnil by prokurátorovi, resp. orgánom činným v trestnom konaní napraviť vyššie uvedené porušenie zákona, ktorého sa sami dopustili, a to v neprospech obvineného.

V nadväznosti na vyššie uvedené, krajský súd už len akademicky bez priameho významu k podstate tohto rozhodnutia uvádza, že prokurátorom v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neboli predložené také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli takého charakteru, že by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť záver, že dôvody na zastavenie trestného stíhania tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať o dohode. Možno sa stotožniť aj s názorom obhajcu, že skutočnosti uvádzané svedkyňou poškodenou E. B. v jej výpovedi zo dňa 10.5.2023 nemožno považovať za nový dôkaz, resp. novú skutočnosť v teraz prebiehajúcom konaní o povolenie obnovy konania. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom, k čomu v prejednávanej veci nedošlo. Možno sa stotožniť aj s názorom obhajcu, že výpoveď poškodenej zo dňa 10.5.2023, na ktorú odkazuje prokurátor vo svojom návrhu na obnovu konania, nemožno považovať za dôkaz získaný zákonným spôsobom v súlade s ustanovením § 119 ods. 3 Tr. por., nakoľko bol získaný v priebehu trestného stíhania, ktoré bolo neprípustné v zmysle § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por., t.j. ktoré nemalo byť vôbec začaté a v ňom ďalej pokračované.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k inému záveru ako súd prvého stupňa, že v prejednávanej veci neexistuje zákonný dôvod na to, aby súd povolil obnovu konania, a preto sťažnosti obvineného A. B. vyhovel a podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh prokurátora na povolenie obnovy konania, ktorá sa skončila právoplatným uznesením prokurátora, sp. zn. 1Pv 159/22/5505-6 zo dňa 15.7.2022, právoplatným dňa 5.8.2022, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie obvineného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.